

การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม
(ASEAN MUTUAL RECOGNITION ARRANGEMENT ON ARCHITECTURAL SERVICES)

รัฐบาลของบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รัฐสมาชิกของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “อาเซียน” หรือ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” หรือกรณีกล่าวถึงประเทศเดียวเรียกว่า “ประเทศสมาชิกอาเซียน”);

ซึ่งได้ยอมรับ วัตถุประสงค์ของ “กรอบข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยบริการ” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “AFAS”) ที่จะทำให้เกิดการยกระดับความร่วมมือด้านการบริการระหว่าง “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและขีดความสามารถด้านการแข่งขัน เพิ่มขยายขีดความสามารถในการผลิต และจัดหา และกระจายบริการต่างๆ ของผู้ให้บริการทั้งภายในและภายนอก “อาเซียน” เพื่อจัดจํากัดจํานวนมากในการค้าด้านการบริการระหว่าง “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” และเพื่อปลดปล่อยการค้าบริการให้เสรีโดยการขยายขอบเขตและความลึกของการเปิดเสรีให้มากกว่าที่ “กลุ่มประเทศอาเซียน” ได้ตกลงกันไว้ ภายใต้ “ความตกลงทั่วไปทางการค้าด้านการบริการ” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “GATS”) ด้วยเจตนารมณ์ให้การเปิดเสรีการค้าด้านการบริการได้เกิดขึ้นจริง;

ได้รับรู้ว่า มาตรา 5 ของ AFAS เปิดช่องให้ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ยอมรับวุฒิการศึกษาหรือประสบการณ์ที่มี การผ่านข้อกำหนด / กฎเกณฑ์ และการได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองซึ่งเป็นที่ยอมรับใน “ประเทศสมาชิกอาเซียน” อื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองให้แก่ผู้เสนอบริการ;

ได้รับรู้ว่า การตัดสินใจของ Bali Concord II ซึ่งเป็นที่ยอมรับในการ “ประชุมอาเซียนซัมมิทครั้งที่ 9” ในปี 2546 ที่เรียกร้องให้มีการดำเนินการในเรื่อง “การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกัน” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “MRAs” หรือจะเรียกในเชิงเอกพจน์ว่า “MRA”) ให้เสร็จสิ้น เพื่อระบุคุณสมบัติของงานบริการทางวิชาชีพส่วนใหญ่ภายในปี 2551 เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างเสรีของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ / แรงงานที่มีฝีมือ / ผู้ที่มีความสามารถพิเศษในอาเซียน;

ได้รับรู้ว่า “ข้อตกลงเรื่องคำแนะนำด้านมาตรฐานระหว่างประเทศในการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม” ของ “สหภาพสถาปนิกระหว่างประเทศ” (ซึ่งจากนี้ไปจะเรียกว่า UIA) จะนำมาใช้อ้างอิงได้เป็นทางเลือกหนึ่งกับ MRA นี้ หรือตามแต่ที่จะได้มีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น; และ

ด้วยประสงค์ ที่จะจัดหาต้นแบบ MRA สำหรับงานบริการด้านสถาปัตยกรรม เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถด้านต่างๆ ของวิชาชีพให้เพิ่มมากขึ้น โดยการสนับสนุนให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และการแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และการปฏิบัติวิชาชีพที่ดีที่สุด ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม “ประเทศสมาชิกอาเซียน”;

จึงได้เห็นพ้องกับ “การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “การจัดเตรียมฉบับนี้”) ดังนี้:

มาตรา 1 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” คือ:

- 1.1 อำนวยให้เกิดการเคลื่อนย้ายของ “สถาปนิก”; และ
- 1.2 แลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อส่งเสริมการยอมรับวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องมาตรฐานการศึกษาสถาปัตยกรรม การปฏิบัติวิชาชีพ และคุณสมบัติต่าง ๆ
- 1.3 สร้างความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ การร่วมมือของ “อาเซียน” ที่อยู่บนพื้นฐานของการกระจายทรัพยากรและผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมผ่านช่องทางการร่วมมือกันในงานวิจัยต่างๆ
- 1.4 สนับสนุน อำนวยให้เกิด และบัญญัติการยอมรับร่วมกันในตัว “สถาปนิก” และสร้างมาตรฐานและพันธะในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่าง “กลุ่มประเทศสมาชิก”

มาตรา 2 คำจำกัดความและขอบเขต

“การจัดเตรียมฉบับนี้” ให้ถือดังนี้ เว้นแต่คำอธิบายจะต้องการให้เป็นอย่างอื่น:

- 2.1 “การรับรองมาตรฐาน” หมายถึง การรับรองคุณภาพของ “บัณฑิตสถาปนิก” โดยหน่วยงานที่มีอำนาจระดับชาติ
- 2.2 “สถาปนิก” หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ถือสัญชาติของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ประเทศหนึ่ง และได้รับการประเมินโดย “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่ร่วมการยอมรับประเทศหนึ่งประเทศใด เป็นผู้มีความสามารถทั้งทางเทคนิค จริยธรรม และทางกฎหมายที่จะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม และได้รับการจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตสำหรับการปฏิบัติงานวิชาชีพนั้นโดย “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” อาจมีระบบการเรียกชื่อและอาจมีข้อกำหนดที่แตกต่างกันได้สำหรับเรื่องนี้
- 2.3 งานบริการด้านสถาปัตยกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ภายใต้ “การแบ่งหมวดผลิตภัณฑ์กลาง” (Central Product Classification) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “CPC”) 8671 ของการกำหนด CPC ขององค์การสหประชาชาติ
- 2.4 การประเมิน หมายถึง กระบวนการจำเพาะเพื่อการรายงานหรือการเปรียบเทียบความสำเร็จโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และจุดอ้างอิง
- 2.5 จุดอ้างอิง หมายถึง ระดับซึ่งได้ตกลงกันแล้ว ที่ผู้อื่นสามารถวัดเทียบได้
- 2.6 การรับรอง หมายถึง การออกใบรับรองหรือใบอนุญาตให้แก่ผู้ผ่านข้อกำหนดที่วางไว้สำหรับการจดทะเบียน
- 2.7 ประเทศถิ่นกำเนิด หมายถึง “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่ “สถาปนิก” ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมอยู่ก่อนแล้ว
- 2.8 หลักเกณฑ์หรือมาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดเฉพาะของคุณภาพต่างๆ ที่ต้องการให้เป็น
- 2.9 บัณฑิตสถาปนิก หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ถือสัญชาติของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ประเทศหนึ่ง และจบหลักสูตรสถาปัตยกรรมอย่างเป็นที่น่าพอใจ เป็นหลักสูตรที่ได้รับการประเมินว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางสถาปัตยกรรมที่กำหนดไว้โดยหน่วยงานด้านสถาปัตยกรรมหรือหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

- 2.10 ประเทศเจ้าบ้าน หมายถึง ประเทศที่ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) สมัครทำงาน ไม่ว่าจะแบบปฏิบัติงานอิสระ หรือแบบร่วมมือกับสถาปนิกท้องถิ่นซึ่งมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่มีความเหมาะสมสำหรับการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม
- 2.11 การปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม หมายถึง การให้บริการด้านสถาปัตยกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปถึงงานวางผัง และออกแบบเมือง งานก่อสร้าง งานอนุรักษ์ งานปฏิสังขรณ์ หรืองานดัดแปลงอาคารหรือกลุ่มอาคาร การให้บริการทางวิชาชีพนี้ ขึ้นกับกฎข้อบังคับของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ซึ่งจะรวมถึงแต่จะไม่จำกัดอยู่เพียงแต่การวางผัง และการวางผังการใช้ที่ดิน การออกแบบชุมชนเมือง การให้บริการศึกษาเบื้องต้น การออกแบบต่างๆ การทำหุ่นจำลอง การเขียนแบบ การจัดทำรายการประกอบแบบและเอกสารทางเทคนิค การประสาน จัดเตรียมเอกสารด้านเทคนิคที่จัดทำโดยบุคคลอื่น (วิศวกรที่ปรึกษา นักผังเมือง ภูมิสถาปนิก และที่ปรึกษาเฉพาะทางด้านอื่น) ที่เหมาะสมและปราศจากข้อจำกัด การทำงานด้านเศรษฐศาสตร์การก่อสร้าง การจัดการสัญญา การกำกับและติดตามดูแลการก่อสร้าง และการบริหาร โครงการ
- 2.12 สำนักงานควบคุมวิชาชีพ (PRA) หมายถึง องค์กรรัฐบาลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจให้มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามรายการที่อยู่ใน ภาคผนวก A การแก้ไขใดๆ ของรายการนี้สามารถจัดดำเนินการได้โดย “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่ต้องการ และ “เลขานุการอาเซียน” จะแจ้งให้กลุ่ม “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ทุกประเทศรับทราบ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” อาจกำหนดชื่อเรียกที่แตกต่างกันได้สำหรับคำนี้
- 2.13 การยอมรับ หมายถึง การเต็มใจรับโดยผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ด้วยการแสดงถึงการดำเนินการตามข้อกำหนด
- 2.14 สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน (RFA) หมายถึง “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการขอสมัครและได้รับใบอนุญาตให้ทำงานจาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ให้สามารถทำงานได้แบบอิสระหรือแบบร่วมมือกับสถาปนิกท้องถิ่นคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนที่ได้รับอนุญาตจาก “ประเทศเจ้าบ้าน” นั้นๆ ตามที่เหมาะสม สอดคล้องกับ “นโยบายการปฏิบัติวิชาชีพของประเทศเจ้าบ้านของ UIA” ที่มีอยู่
- 2.15 การจดทะเบียน หมายถึง กระบวนการระบุนุคคลที่ผ่านคุณสมบัติตามข้อกำหนดของแต่ละประเทศลงไว้ในทะเบียน
- 2.16 ข้อตกลง UIA หมายถึง “ข้อตกลงเรื่องคำแนะนำมาตรฐานระหว่างประเทศในการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม” ของ “สหภาพสถาปนิกระหว่างประเทศ”
- 2.17 ข้อความที่เป็นเอกพจน์ให้รวมถึงข้อความที่เป็นพหูพจน์และในทางกลับกัน

มาตรา 3

การยอมรับ คุณสมบัติ และความพร้อมตามคุณสมบัติ

- 3.1 คุณสมบัติอันเป็นที่ยอมรับของการเป็นสถาปนิกอาเซียน (AA)
“สถาปนิก” ผู้มีคุณสมบัติดังนี้:
- 3.1.1 จบหลักสูตรวุฒิสถาปัตยกรรมที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับรองด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งอาจเป็น “ประเทศต้นกำเนิด” หรือ “ประเทศเจ้าบ้าน” หรือได้รับการประเมินและยอมรับว่าเทียบได้เท่ากับวุฒินั้น การศึกษาสำหรับสถาปนิกควรมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ห้า (5) ปี เป็นการจัดเรียนจัดสอนแบบเต็มเวลาในโปรแกรมที่มีการรับรองในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับการ

รับรอง / ยอมรับเป็นทางการ จาก “ประเทศถิ่นกำเนิด” ทั้งนี้อนุญาตให้มีความยืดหยุ่นในเรื่องการเทียบเท่า;

- 3.1.2 ได้จดทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ที่ยังคงใช้ได้อยู่ในเวลาปัจจุบัน ใน “ประเทศถิ่นกำเนิด” จาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” และสอดคล้องตรงกันกับนโยบายการจดทะเบียน / การออกใบอนุญาต / การรับรองด้าน การปฏิบัติวิชาชีพของ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ตามมาตรา 4.2.2 และข้อ 1.2 ของ ภาคผนวก B ของ “การจัดเตรียมฉบับนี้”;

- 3.1.3 มีประสบการณ์การปฏิบัติงานและประสบการณ์ทำงานหลากหลายทางสถาปัตยกรรมไม่น้อยกว่าสิบ (10) ปีต่อเนื่องกันหลังจบการศึกษา โดยประสบการณ์อย่างน้อย ห้า (5) ปีต้องเกิดขึ้นหลังจากการรับใบอนุญาต/ การจดทะเบียน และประสบการณ์อย่างน้อย สอง (2) ปีจะต้องเป็นการรับผิดชอบงานด้านสถาปัตยกรรมที่มีความสำคัญ ดังที่กำหนดเป็นเงื่อนไขใน ภาคผนวก D รูปแบบที่ 3;

- 3.1.4 ปฏิบัติตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของประเทศถิ่นกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ;

- 3.1.5 ได้รับใบรับรองจาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” โดยไม่มีประวัติของการละเมิดที่ร้ายแรงในด้านมาตรฐานทางเทคนิค วิชาชีพ หรือทางจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติงานด้านสถาปัตยกรรม ไม่ว่าในระดับท้องถิ่นหรือระดับระหว่างประเทศ; และ

- 3.1.6 ปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ ซึ่งได้รับการตกลงเห็นชอบจาก “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) ถือว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมตามคุณสมบัติที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) ที่จะได้รับการจดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ภายใต้ “การจดทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR)

3.2 สถาปนิกอาเซียน

“สถาปนิก” ผู้มีความพร้อมตามคุณสมบัติที่จะสมัครเป็นสมาชิกของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) เพื่อจดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ตามมาตรา 3.1 และปฏิบัติตามแนวทางของหลักเกณฑ์และวิธีการตาม ภาคผนวก B และตอบสนองวิธีการประเมินตาม ภาคผนวก C อาจได้รับการลงทะเบียนใน “ทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR) และอาจจะได้รับอนุญาตให้ใช้คำนำหน้านามว่า “สถาปนิกอาเซียน” (AA) เมื่อได้รับการรับรองและได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว “สถาปนิกอาเซียน” (AA) จะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมเฉพาะ โครงการที่ตนได้รับอนุมัติว่าจะดำเนินการได้สมรรถนะ ตาม “การจัดเตรียมฉบับนี้” เท่านั้น

3.3 ความพร้อมในคุณสมบัติของ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ในการประกอบวิชาชีพในประเทศเจ้าบ้าน

- 3.3.1 “สถาปนิกอาเซียน” (AA) มีสิทธิขอสมัครกับ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน” เพื่อลงทะเบียนเป็น “สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน” (RFA) ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัครพร้อมให้คำปฏิญาณว่า:

- (ก) จะยอมรับผูกพันตามหลักปฏิบัติแห่งวิชาชีพทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ ตามนโยบายด้านจรรยาบรรณและหลักปฏิบัติซึ่งกำหนดและบังคับใช้โดย “ประเทศถิ่นกำเนิด”;
- (ข) จะยอมรับและผูกพันตามกฎหมายและข้อบังคับที่มีอยู่ใน “ประเทศเจ้าบ้าน”; และ

- (ค) จะปฏิบัติงานทั้งแบบอิสระหรือแบบร่วมมือกับสถาปนิกท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตของ “ประเทศเจ้าบ้าน” อย่างเหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับในการประกอบวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ดังกล่าว
- 3.3.2 เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ที่สมัครและสำเร็จผลจะได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานที่สมควรในฐานะ “สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน” (RFA) ในแบบอิสระหรือในแบบร่วมมือกับสถาปนิกท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ตามความเหมาะสม ภายใต้ขอบเขตสมรรถนะของคนที่ได้รับการยอมรับและอนุมัติจาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน”
- 3.3.3 “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ต้องจดทะเบียนกับ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ที่ตนประสงค์จะไปประกอบวิชาชีพ โดย “สถาปนิกอาเซียน” ต้อง:
- (ก) แสดงหลักฐานการจดทะเบียนกับ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ว่าตนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA);
- (ข) แจ้งชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมท้องถิ่นใน “ประเทศเจ้าบ้าน” ที่ตนประสงค์จะร่วมงานด้วย; และ
- (ค) ชำระค่าจดทะเบียนที่กำหนดโดย “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศเจ้าบ้าน” ซึ่งต้องไม่สูงกว่าค่าจดทะเบียนสำหรับสถาปนิกในประเทศ

มาตรา 4

สำนักงานควบคุมวิชาชีพ

คณะกรรมการกำกับดูแล และสภาสถาปนิกอาเซียน

4.1 สำนักงานควบคุมวิชาชีพ (PRA)

“สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” แต่ละประเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- 4.1.1 พิจารณาใบสมัครจาก “สถาปนิกอาเซียน” (AA) และอนุมัติให้ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ประกอบวิชาชีพในฐานะ “สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน” (RFA) ในรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งคือแบบอิสระหรือแบบร่วมมือกับสถาปนิกท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตของ “ประเทศเจ้าบ้าน” คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนตามความเหมาะสม ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของท้องถิ่น;
- 4.1.2 ติดตามและประเมินการปฏิบัติวิชาชีพของ “สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน” (RFA) และดูแลรับรองความสอดคล้องกับ “การจัดเตรียมฉบับนี้”;
- 4.1.3 รายงานการพัฒนาการดำเนิน “การจัดเตรียมฉบับนี้” ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งระดับท้องถิ่นและระดับระหว่างประเทศ ตามที่มีกำหนดไว้;
- 4.1.4 รักษามาตรฐานขั้นสูงของวิชาชีพและของจรรยาบรรณทางสถาปัตยกรรม;
- 4.1.5 แจ้ง “เลขาธิการสภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) (ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 4.3.5) เป็นลายลักษณ์อักษรโดยทันที เมื่อ “สถาปนิกต่างชาติจดทะเบียน” (RFA) ฝ่าฝืน “การจัดเตรียมฉบับนี้” หรือเมื่อสถาปนิกซึ่งจดทะเบียนไว้เป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) นั้น ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมใน “ประเทศถิ่นกำเนิด” อีกต่อไป หรือไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” ได้ในระดับที่น่าพอใจ หรือฝ่าฝืน

มาตรฐานด้านเทคนิค ด้านวิชาชีพ หรือด้านจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงใน “ประเทศถิ่นกำเนิด” หรือ “ประเทศเจ้าบ้าน” โดยที่การฝ่าฝืนนั้นกำลังนำไปสู่การถอดถอนการจดทะเบียนหรือสั่งพักการปฏิบัติวิชาชีพ;

- 4.1.6 จัดทำกฎและข้อบังคับเพื่อให้สามารถปฏิบัติตาม “การจัดเตรียมฉบับนี้”; และ
- 4.1.7 แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านกฎหมาย ด้านการปฏิบัติวิชาชีพ และด้านพัฒนาการในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ ด้วยทหรสนะที่จะให้เกิดการสอดคล้องประสานเข้ากับมาตรฐานของระดับภูมิภาค และ / หรือของนานาชาติ

4.2 คณะกรรมการกำกับดูแล (MC)

- 4.2.1 ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต้องจัดตั้ง “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ในประเทศของตัวเอง เพื่อดำเนินงานและดูแลรักษาทะเบียนสถาปนิกอาเซียน (AAR) แห่งชาติ ของประเทศถิ่นกำเนิด
- 4.2.2 “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ต้องได้รับการยอมรับสมรรถภาพ จากผู้มีอำนาจจดทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่สถาปนิกของประเทศนั้นๆ และอาจดำเนินงานบางเรื่องในนามผู้มีอำนาจนั้นๆ
- 4.2.3 “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจ และสามารถรับรองคุณสมบัติและประสบการณ์ของสถาปนิกแต่ละบุคคลได้เองโดยตรงหรือโดยอ้อมถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่มีสมรรถภาพ
- 4.2.4 ความรับผิดชอบจำเพาะของ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) เพื่อพัฒนาการและการรักษาภาพของ “ทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR) แห่งชาติ ได้ระบุไว้ในมาตรา 4 ข้อ 4.2.5 และ 4.2.6 ข้างล่างนี้ และตาม ภาคผนวก B C และ D ของ “การจัดเตรียมฉบับนี้”
- 4.2.5 “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมแต่ละประเทศ ที่ต้องการได้รับมอบหมายในการเริ่ม “ทะเบียน” แห่งชาติ เพื่อ “การจดทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR) ของประเทศตน จะต้องจัดทำข้อตกลงซึ่งระบุหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความสอดคล้องกับคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3.1 สำหรับผู้สมัครเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ถ้อยแถลงดังกล่าวต้องผ่านการทบทวนโดย “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) บนพื้นฐานของแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและตัวอย่างตามที่ระบุไว้ใน ภาคผนวก B C และ D
- 4.2.6 “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) แต่ละคณะจะดำเนินงานดังนี้

- 4.2.6.1 ยืนยันว่า “สถาปนิก” ทุกคนที่จดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) โดย “เลขาธิการ” ของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) กระทำการตรงตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ใน “การจัดเตรียมฉบับนี้” อย่างครบถ้วน และ “สถาปนิก” แทบทั้งหมดได้แสดงการปฏิบัติตามตรงกับหลักปฏิบัติพื้นฐาน และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่แสดงไว้ใน ภาคผนวก B C และ D;
- 4.2.6.2 ยืนยันว่า “สถาปนิก” ที่ขอจดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) แสดงหลักฐานว่าตนมีคุณสมบัติตรงกับ “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” ในระดับที่น่าพอใจ;
- 4.2.6.3 ยืนยันว่า “สถาปนิก” ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนโดย “เลขาธิการสภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) ได้ทำการต่ออายุการจดทะเบียนอย่างต่อเนื่อง โดยแสดงหลักฐานว่า

คนปฏิบัติตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” ในระดับที่น่าพอใจ;

- 4.2.6.4 ยืนยันการดำเนินการและปฏิบัติการตามบทแก้ไขที่ได้ตกลงกันไว้ตามมาตรา 6.3 ตามการชี้แนะของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC)
- 4.2.6.5 เพิกถอนและยกเลิกการจดทะเบียน “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ที่เกี่ยวข้องออกจาก “ทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR) เมื่อปรากฏเรื่องตามมาตรา 4.1.5; และ
- 4.2.6.6 ออกใบรับรองการจดทะเบียนของ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) และให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ ตามที่ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ร้องขอ
- 4.2.6.7 แจ้ง “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) และ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” เรื่องสถาปนิกซึ่งมิใช่ “สมาชิกอาเซียน” (AA) ที่เข้าไปทำงานใน “ประเทศเจ้าบ้าน”

4.3 สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน (AAC)

- 4.3.1 “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) จะต้องได้รับการจัดตั้งขึ้นและจะต้องมีอำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่ง “สถาปนิกอาเซียน” (AA) อำนาจนี้อาจมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นวาระ โดย “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) ให้แก่ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ที่ได้รับมอบหมายของแต่ละ “สมาชิกประเทศอาเซียน” ที่เข้าร่วมสมาชิกของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) จะประกอบด้วยตัวแทน 1 คน ที่แต่งตั้งมาจาก “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) แต่ละคณะของ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วม
- 4.3.2 หน้าที่ของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) ประกอบด้วย
 - 4.3.2.1 อำนาจให้เกิดพัฒนาการและการธำรงอำนาจและความถูกต้องในเรื่องปรับปรุง “ทะเบียนสถาปนิกอาเซียน” (AAR);
 - 4.3.2.2 ส่งเสริมการยอมรับ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ในแต่ละ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ว่ามีสมรรถนะทางเทคนิค และทางวิชาชีพ เท่าเทียมกับสถาปนิกผู้ปฏิบัติวิชาชีพที่ได้จดทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตใน “ประเทศถิ่นกำเนิด”;
 - 4.3.2.3 พัฒนา กำกับดูแล ดำรงรักษา และส่งเสริมมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ที่ยอมรับร่วมกันเพื่ออำนาจให้เกิดการปฏิบัติวิชาชีพของ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) แก่ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วมทั้งหมด;
 - 4.3.2.4 พยายามเพิ่มพูนความเข้าใจต่ออุปสรรคต่างๆ ที่เกิดกับการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม และพยายามพัฒนาและเสริมสร้างกลยุทธ์ เพื่อช่วยภาครัฐและหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตได้ลดอุปสรรคเหล่านั้นลง และดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างไม่เลือกปฏิบัติ
 - 4.3.2.5 กระตุ้นให้ภาครัฐและหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องยอมรับและใช้วิธีการที่ง่าย ไม่ยกย่อน ในการอนุมัติสิทธิการประกอบวิชาชีพแก่ “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ผ่านกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ใน “กลุ่มอาเซียน”;
 - 4.3.2.6 ระบุและส่งเสริมการดำเนินงานให้ดีที่สุดในการจัดเตรียมและการประเมินสถาปนิก ผู้ที่ประสงค์จะปฏิบัติงานในระดับวิชาชีพ; และ
 - 4.3.2.7 ติดตามการร่วมกำกับดูแลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียงเรื่องต่อไปนี้

- (a) การติดต่อสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ และการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการประเมิน หลักเกณฑ์ ระบบ คู่มือ และสิ่งพิมพ์ และรายชื่อผู้ปฏิบัติงานต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับกัน;
 - (b) แจ้ง “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRAs) ทั้งหมด เมื่อได้รับการแจ้งว่า “สถานปณิกอาเชียน” (AA) ผู้ใดขาดคุณสมบัติที่จะปฏิบัติวิชาชีพ สถาปัตยกรรม ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” หรือไม่ปฏิบัติตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” ในระดับที่น่าพอใจ หรือได้ฝ่าฝืนด้านเทคนิค วิชาชีพ หรือมาตรฐานจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง ไม่ว่าใน “ประเทศถิ่นกำเนิด” หรือใน “ประเทศเจ้าบ้าน” โดยที่การละเมิดดังกล่าวนำไปสู่การยกเลิกการจดทะเบียน หรือถูกพักการปฏิบัติงาน หรือถูกเพิกถอนรายชื่อจาก “ทะเบียนสถานปณิกอาเชียน” (AAR);
 - (c) แจ้งต่อ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” เมื่อได้รับการบอกกล่าว สถานปณิกผู้หนึ่งผู้ใดจาก “ประเทศถิ่นกำเนิด” นั้น ได้รับความปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมใน “ประเทศเจ้าบ้าน” โดยมีได้จดทะเบียนเป็น “สถานปณิกอาเชียน” (AA);
 - (d) ตรวจสอบการปฏิบัติตามกระบวนการของ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเชียน” ที่เข้าร่วม; และ
 - (e) สังเกตการณ์การประชุมของ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ต่างๆ ที่เปิดให้เข้าร่วมประชุมได้ และ/ หรือ การประชุมคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ดำเนินงานที่เป็นสาระสำคัญของกระบวนการ และการประชุมที่เกี่ยวข้องของกลุ่มงานบริหารของกลุ่ม “ประเทศสมาชิกอาเชียน” ที่เปิดให้เข้าร่วมประชุมได้
- 4.3.3 “สภาสถาปนิกแห่งอาเชียน” (AAC) อาจเชิญประเทศ “สมาชิกอาเชียน” ที่มีได้เข้าร่วมเรื่องนี้ ให้เป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมได้เมื่อเห็นความเหมาะสม
- 4.3.4 “สภาสถาปนิกแห่งอาเชียน” (AAC) จะรายงานความก้าวหน้าผลงานต่อ “คณะกรรมการประสานงานบริการแห่งอาเชียน” (CCS)
- 4.3.5 งานธุรการของ “สภาสถาปนิกแห่งอาเชียน” (AAC) จะได้รับการดูแลโดยคณะเลขาธิการคณะหนึ่ง การจัดตั้งและการสนับสนุนด้านการเงินแก่คณะเลขาธิการนี้จะตัดสินโดย “สภาสถาปนิกแห่งอาเชียน” (AAC)
- 4.3.6 “สภาสถาปนิกแห่งอาเชียน” (AAC) จะต้องจัดประชุมสามัญประจำปีอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกๆ สองปี เพื่อดำเนินเรื่องของการจดทะเบียนโดย “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) จะขออนุมัติในการจดทะเบียนสถาปนิก และ/ หรือ ขออนุมัติในการทบทวน “แนวทางด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ” (ภาคผนวก B) วิธีการประเมิน (ภาคผนวก C) ภาคผนวก D และแนวทาง วิธีการและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขเรื่องต่างๆ ต่อ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” ทั้งหมด (PRAs)

มาตรา 5

ช้อยกเว้นร่วมกัน

- 5.1 “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วมนี้ยอมรับว่าการจัดเตรียมใดๆ ที่อาจจะได้รับการยกเว้นการประเมินในลำดับต่อไปจาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ที่ควบคุมสิทธิในการปฏิบัติวิชาชีพของแต่ละประเทศ จะมีข้อสรุปได้เมื่อมีการผูกพันและเห็นชอบ จาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) และหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องเท่านั้น;
- 5.2 “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วมนี้ รับรู้ว่าหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตหรือจดทะเบียนมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการปกป้อง สุขภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และสวัสดิภาพ ของสังคมภายในอาณาเขตดินแดนของตน และอาจกำหนดให้สถานีกทั้งหลาย ผู้ไม่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดต่างๆ ตามกฎหมายภายใต้ มาตรา 3 ให้ยื่นการประเมินเพิ่มเติมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตามที่กำหนดโดย “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC);
- 5.3 “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วมนี้ เห็นว่า การประเมินเพิ่มเติมที่กล่าวถึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นต่อสถานีกทั้งหลายเหล่านั้นในเรื่อง:
- 5.3.1 เข้าใจหลักการทั่วไปที่วางไว้ภายใต้ข้อบัญญัติการปฏิบัติวิชาชีพและกฎหมายต่างๆ;
 - 5.3.2 แสดงให้เห็นความพร้อมในการนำหลักการเหล่านั้นมาปฏิบัติได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ; และ
 - 5.3.3 สันเขยกับข้อกำหนดพิเศษต่างๆ ที่ใช้อยู่ใน “ประเทศเจ้าบ้าน”

มาตรา 6

การปรับปรุงแก้ไข

- 6.1 “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ประเทศใดประเทศหนึ่งอาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการปรับปรุงแก้ไข “การจัดเตรียมฉบับนี้” ทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งได้
- 6.2 นอกเสียจากได้มีระบุไว้เป็นอย่างอื่นใน “การจัดเตรียมฉบับนี้” สาระต่างๆ ที่ระบุไว้ของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” อาจได้รับการดัดแปลงโดยการปรับปรุงแก้ไขที่ได้รับการตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรจาก “รัฐบาล” ของ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” การปรับปรุงแก้ไขที่ได้ตกลงกันดังกล่าวนี้ ต้องได้รับการบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรและจะเป็นส่วนหนึ่งของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” และจะมีผลบังคับใช้ในวันที่จะกำหนดโดยกลุ่ม “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ทั้งหมด
- 6.3 แม้จะมีมาตรา 6.2 ข้างต้น สาระต่างๆ ที่ระบุไว้ใน ภาคผนวก B ภาคผนวก C และ ภาคผนวก D แนวทาง วิธีปฏิบัติ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจได้รับการดัดแปลงโดยการปรับปรุงแก้ไขซึ่งได้รับการตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรจาก “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ของ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วม โดยที่การปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวต้องไม่ขัดแย้งหรือดัดแปลงเนื้อความที่เป็นสาระสำคัญของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” การปรับปรุงแก้ไขใดๆ ที่ได้รับการตกลงร่วมกันแล้ว จะต้องบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรและจะเป็นส่วนหนึ่งของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” และจะมีผลบังคับใช้ในวันที่จะกำหนดโดย “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วม ส่วนที่มีการปรับปรุงแก้ไขจะต้องถูกนำไปปฏิบัติโดย “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC)
- 6.4 การปรับปรุงแก้ไขใดๆ ต้องไม่เป็นผลเสียต่อสิทธิและความผูกพันต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรืออยู่บนพื้นฐานของ “การจัดเตรียมฉบับนี้” ซึ่งมีอยู่ก่อนหรือมีใช้จนถึงวันที่เกิดการปรับปรุงแก้ไขนั้น

- 6.5 ในกรณีที่สาระที่ระบุในมาตรา 1 ถึง มาตรา 8 ไม่สอดคล้องกับสาระในภาคผนวก B C และ D ให้ยึดข้อกำหนดของมาตรา 1 ถึงมาตรา 8 เป็นสำคัญ

มาตรา 7

การระงับข้อพิพาท

ให้นำเนื้อหาสาระที่ระบุในพิธีสารอาเซียนเรื่องกลไกการระงับข้อพิพาท ซึ่งจัดทำขึ้น ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2547 มาใช้กับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความ/การปฏิบัติ และ/หรือ การใช้ประโยชน์ของ “การจัดเตรียมฉบับนี้”

มาตรา 8

บทบัญญัติสุดท้าย

- 8.1 ถ้อยคำต่างๆ คำจำกัดความต่างๆ และสาระที่เกี่ยวข้องต่างๆ ของ “ความตกลงทั่วไปทางการค้าด้านบริการ” (GATS) และ “กรอบความตกลงอาเซียนบริการ” (AFAS) จะถูกอ้างอิงและนำมาใช้กับเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่มีการบัญญัติไว้ใน “การจัดเตรียมฉบับนี้”
- 8.2 “การจัดเตรียมฉบับนี้” จะมีผลบังคับใช้ ณ วันที่มีการลงลายมือชื่อโดย “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ทุกประเทศ
- 8.3 หลังจากที่ “การจัดเตรียมฉบับนี้” มีผลบังคับใช้ตามมาตรา 8.2 “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ประเทศใดที่ประสงค์จะเข้าร่วมกับ “การจัดเตรียมฉบับนี้” (ซึ่งอ้างถึงใน “การจัดเตรียมฉบับนี้” ว่า “ประเทศสมาชิกอาเซียนผู้เข้าร่วม”) จะต้องแจ้งต่อ “เลขาธิการอาเซียน” ด้วยลายลักษณ์อักษร ที่ระบุวันซึ่งต้องการเข้าร่วม และจากนั้นเลขาธิการอาเซียนจะแจ้งต่อ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เหลือในเรื่องเดียวกันนี้
- 8.4 “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เข้าร่วม ประเทศใดที่ประสงค์จะยกเลิกการเข้าร่วมใน “การจัดเตรียมฉบับนี้” ต้องแจ้งต่อ “เลขาธิการอาเซียน” อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย 12 เดือนก่อนวันที่จะมีผลต่อการเลิกการเข้าร่วม และหลังจากนั้น “เลขาธิการอาเซียน” จะแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ที่เหลือต่อไป
- 8.5 “การจัดเตรียมฉบับนี้” จะได้จัดเก็บไว้กับ “เลขาธิการอาเซียน” ผู้ซึ่งจะต้องจัดส่งสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องแล้วให้ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” แต่ละประเทศโดยทันที

เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันผู้ลงนามข้างล่างนี้ ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามไว้ใน “การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านบริการสถาปัตยกรรม” ฉบับนี้

ทำขึ้น ณ ประเทศสิงคโปร์ วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน ค.ศ. 2007 เป็นฉบับเดียวในภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก A
รายชื่อสำนักงานควบคุมวิชาชีพ
และคณะกรรมการกำกับดูแล

ประเทศสมาชิกอาเซียน	สำนักงานควบคุมวิชาชีพ	คณะกรรมการกำกับดูแล
บรูไน	กระทรวงพัฒนาการ	กระทรวงพัฒนาการ
กัมพูชา	กระทรวงการจัดการที่ดิน การวาง ผังเมือง และการก่อสร้าง	กระทรวงการจัดการที่ดิน การวาง ผังเมือง และการก่อสร้าง
อินโดนีเซีย	คณะกรรมการพัฒนาบริการงาน ก่อสร้างแห่งชาติ	คณะกรรมการพัฒนาบริการงาน ก่อสร้างแห่งชาติ
สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	กระทรวงการคมนาคมขนส่ง ไปรษณีย์และการก่อสร้าง	กระทรวงการคมนาคมขนส่ง ไปรษณีย์และการก่อสร้าง
มาเลเซีย	คณะกรรมการสถาปนิกแห่ง มาเลเซีย	คณะกรรมการสถาปนิกแห่ง มาเลเซีย
พม่า	กระทรวงการก่อสร้าง	กระทรวงการก่อสร้าง
ฟิลิปปินส์	กรรมาธิการควบคุมวิชาชีพ คณะกรรมการสถาปนิก	กรรมาธิการควบคุมวิชาชีพ คณะกรรมการสถาปนิก
สิงคโปร์	คณะกรรมการสถาปนิกแห่ง สิงคโปร์	คณะกรรมการสถาปนิกแห่ง สิงคโปร์
ไทย	สภาสถาปนิก	สภาสถาปนิก
เวียดนาม	กระทรวงการก่อสร้าง	กระทรวงการก่อสร้าง

ภาคผนวก B
สถาปนิกาเซียน
แนวทางด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ

เจตนารมณ์ของแนวทางนี้เพื่อช่วย “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ของ “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ในการพัฒนาต่อในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อนำเสนอต่อ “สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน” (AAC) เพื่อให้สอดคล้องกับ “การจัดเตรียมฉบับนี้” ความพร้อมของสถาปนิกทั้งหลายที่จะได้รับแต่งตั้งเป็น “สถาปนิกาเซียน” (AA) จะพิจารณาจากการอ้างอิงถึง เกณฑ์การปฏิบัติงานต่างๆ ที่ถูกประเมินร่วมกันหนึ่งชุด เกณฑ์เหล่านี้บางข้อจะค่อนข้างชัดเจนในตัว ขณะที่บางข้อต้องให้ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) แสดงความเห็นทางวิชาชีพประกอบ โดยเฉพาะ เมื่อเกี่ยวข้องกับสถาปนิกที่มีข้อยกเว้นพิเศษ เกณฑ์ปฏิบัติงานเหล่านี้ถือเป็นจุดอ้างอิงรองรับการพิจารณาของ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ดังนี้:

1.1 จบหลักสูตรสถาปัตยกรรมที่ได้รับการรับรองหรือที่ยอมรับ หรือที่ได้รับการประเมินและรับรองว่าเทียบเท่า

ในการขอลงชื่อใน “ทะเบียนสถาปนิกาเซียน” (AAR) เหล่าสถาปนิกต้องแสดงระดับของผลสำเร็จที่ได้รับทางวิชาการ หรือแสดงผลการจบการศึกษาที่เป็นทางการที่เทียบเท่าได้เกือบทั้งหมดกับการประสบผลสำเร็จที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้กับ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ที่เกี่ยวข้อง:

- 1.1.1 หลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับรองวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งอาจเป็นของ “ประเทศถิ่นกำเนิด” หรือ “ประเทศเจ้าบ้าน” หรือซึ่งได้รับการประเมินและยอมรับว่าเทียบได้กับวุฒินั้น การศึกษาสำหรับสถาปนิกควรมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้า (5) ปี เป็นการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาในโปรแกรมที่มีการรับรองในมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการรับรอง/ยอมรับเป็นทางการจาก “ประเทศถิ่นกำเนิด” หรือ “ประเทศเจ้าบ้าน” ทั้งนี้ อนุญาตให้มีความยืดหยุ่นในเรื่องการเทียบเท่า;
- 1.1.2 โปรแกรมด้านสถาปัตยกรรมซึ่งรับรองโดยหน่วยงานอิสระที่ไม่ขึ้นกับผู้จัดให้มีการศึกษานั้น หรือการสอบซึ่งจัดโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นทางการของประเทศ โดยที่หลักเกณฑ์ การรับรอง และวิธีดำเนินการ หรือมาตรฐานการสอบ ตามเกณฑ์ที่เหมาะสม ได้นำเสนอโดย “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) คณะใดคณะหนึ่งหรือหลายคณะต่อ “สภาสถาปนิกาเซียน” (AAC) และได้รับการอนุมัติ

วิธีการนี้ไม่ปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประเทศต่างๆ ที่มีโปรแกรมสถาปัตยกรรมที่ได้รับการรับรอง หรือการสอบซึ่งจัดโดยหน่วยงานวิชาชีพอิสระและมีได้หมายความว่าผลสำเร็จทางการศึกษาที่ยอมรับได้จะมีเฉพาะการจัดเรียนการสอนที่เป็นโปรแกรมปริญญาสถาปัตยกรรมเท่านั้น

1.2 ได้รับการประเมินภายในดินแดนอาณาเขตของเขาเหล่านั้น เป็นผู้ที่มีพร้อมในการปฏิบัติวิชาชีพได้ด้วยตนเอง

การประเมินนั้น จะกระทำโดย “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) หรือโดย “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ภายใน “ประเทศถิ่นกำเนิด”

- 1.3 ได้ผ่านการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 (สิบ) ปี หลังจบการศึกษา ในจำนวนนั้นอย่างน้อย 5 (ห้า) ปีต้องเกิดขึ้นหลังจากการรับใบอนุญาต/ การจดทะเบียน
- คำจำกัดความที่ชัดเจนของ ประสบการณ์การทำงาน ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) แต่งานที่กล่าวถึงนั้นควรจะมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับสาขาสถาปัตยกรรมที่เหล่านักสถาปนิกสามารถกล่าวอ้างได้ว่าเป็นความถนัดเฉพาะทางในช่วงเริ่มต้น สถาปนิกทั้งหลายที่ขอรับพิจารณาควรจะได้มีส่วนร่วมในบทบาทและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมในขอบเขตที่ค่อนข้างกว้าง แต่บทบาทของสถาปนิกเหล่านั้น ในการรับผิดชอบงานสถาปัตยกรรมที่มีความสำคัญอาจจะต้องแคบและชัดเจนมากขึ้น
- 1.4 ใช้เวลาอย่างน้อย 2 ปี ในการรับผิดชอบงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ
- คำจำกัดความของ งานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ อาจแตกต่างกันในระหว่าง “ประเทศสมาชิกอาเซียน” โดยแนวทางทั่วไป ควรจะต้องเป็นงานที่ใช้การตัดสินใจด้านสถาปัตยกรรมด้วยตนเอง โครงการหรือโปรแกรมที่เกี่ยวข้องควรมีระยะเวลาดำเนินการนาน มีต้นทุนสูงหรือมีความซับซ้อน และสถาปนิกผู้ทำงานนั้นต้องได้รับการเชื่อถือว่าเป็นผู้ดำเนินการเหล่านั้น โดยทั่วไปแล้ว สถาปนิกคนหนึ่งคนใดจะถือว่าเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านสถาปัตยกรรมที่สำคัญ เมื่อสถาปนิกผู้นั้นได้:
- 1.4.1 วางตั้ง ออกแบบ ประสานงาน และปฏิบัติงานโครงการที่มีความซับซ้อนตามสมควร; หรือ
 - 1.4.2 ทำงานบางส่วนโครงการขนาดใหญ่ บนพื้นฐานที่มีความเข้าใจภาพรวมของทั้งโครงการ; หรือ
 - 1.4.3 ทำงานที่มีความแตกต่างจากทั่วๆ ไป, สลับซับซ้อนหรืองานที่มีลักษณะเป็นสหสาขา
- ประสบการณ์ 2 ปีที่กล่าวถึงอาจจะเสร็จสิ้นอยู่ในประสบการณ์วิชาชีพรวม 7 ปีที่นับจากการได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (รูปแบบที่ 1, 2 และ 3)
- 1.5 รักษาสถานภาพของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (CPD) ในระดับที่น่าพอใจ
- ลักษณะและขอบข่ายที่ต้องการให้เป็นไปตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) และวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่ “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ที่เกี่ยวข้องเห็นชอบ แต่ควรสะท้อนบรรทัดฐานที่ใช้กันอยู่โดย “สถาปนิก” ทั้งหมด ใน “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” นโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) จะต้องตอบสนองทักษะวิชาชีพที่ทันสมัยวิทยาการที่ก้าวหน้า การค้นคว้าที่ก้าวไปพร้อมกับเทคโนโลยีใหม่ วิธีปฏิบัติวิชาชีพและเงื่อนไขในทางนิเวศวิทยาต่างๆ เป็น “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ภาคบังคับของ “สำนักงานควบคุมวิชาชีพ” (PRA) ในการต่ออายุและคงสภาพของการจดทะเบียน
- 1.6 สถาปนิกที่ขึ้นทะเบียนเป็น “สถาปนิกแห่งอาเซียน” (AA) ต้องตกลงยอมรับเรื่องต่อไปนี้
- 1.6.1 จรรยาบรรณวิชาชีพ สถาปนิกทั้งหลายที่ต้องการจดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) ต้องตกลงยอมรับที่จะผูกพันต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ทั้งของท้องถิ่นและของนานาชาติ กับนโยบายทางจริยธรรมและวิธีการปฏิบัติงานต่างๆ ซึ่งได้จัดทำขึ้นและบังคับใช้โดย “ประเทศต้นกำเนิด” และที่กำหนดโดยอาณาเขตดินแดนอื่นๆ ที่สถาปนิกเหล่านั้นกำลังปฏิบัติวิชาชีพอยู่ ข้อกำหนดเหล่านั้นโดยปกติแล้ว จะรวมถึงความต้องการให้สถาปนิกยกเรื่อง สุขภาพ ความปลอดภัย สภาพแวดล้อม และสภาพชุมชนที่ดี ไว้เหนือความรับผิดชอบต่างๆ ของคนที่มีต่อลูกค้าผู้ว่าจ้าง และเพื่อนร่วมงาน ให้สถาปนิกปฏิบัติวิชาชีพแต่ในส่วนที่ตนเองมีสมรรถนะ และให้แนะนำ

ลูกค้าผู้ว่าจ้าง เพื่อจัดหาความช่วยเหลือทางวิชาชีพเพิ่มเติมในการจัดทำโปรแกรมผังโครงการ
เมื่อจำเป็น “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) จะต้องรับรองว่าในการจดทะเบียน ผู้จดทะเบียน
ทะเบียนได้ลงนามในเอกสารยืนยันว่าจะดำเนินการตามข้อกำหนดทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
เหล่านั้น

- 1.6.2 การตรวจสอบยอมรับได้ “สถาปนิกอาเซียน” ทั้งหมด (AA) ต้องตกลงยอมรับที่จะถูก
ตรวจสอบและให้คำชี้แจงอธิบายการกระทำของแต่ละบุคคล ทั้งที่เป็นข้อซึ่งกำหนดไว้เพื่อการ
ขอรับใบอนุญาตหรือการจดทะเบียนกับหน่วยงานในอาณาเขตดินแดนที่ตนทำงาน และทั้งที่
เป็นขบวนการตามกฎหมายของอาณาเขตดินแดนเหล่านั้น

ภาคผนวก C
คำประเมินสถาปนิกอาเซียน

การจัดเตรียม “คำประเมิน” เพื่อประเมิน “สถาปนิก” ที่จดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) จะเกี่ยวข้องกับ การระบุและการนำเสนอองค์ประกอบต่อไปนี้โดย “คณะกรรมการกำกับดูแล”(MC) ของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” แต่ละประเทศ;

- 1.1 กลไกหนึ่งรายการหรือมากกว่าสำหรับรับรองวุฒิและการยอมรับ
 - 1.1.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาที่ทำให้ “บัณฑิตสถาปนิก” มีคุณสมบัติที่จะเข้าสู่การปฏิบัติงานวิชาชีพ สถาปัตยกรรม และ/ หรือ
 - 1.1.2 เครื่องมือประเมินที่เป็นทางเลือกหรือที่ใช้เป็นกลไกเสริมสำหรับ “บัณฑิตสถาปนิก” ที่จะแสดงให้เห็น ว่าคนมีมาตรฐานทางการศึกษาที่เหมาะสม
- 1.2 กลไกหนึ่งรายการหรือมากกว่า สำหรับการประเมิน “บัณฑิตสถาปนิก” ที่มีคุณสมบัติถูกต้อง ว่ามีความพร้อม สำหรับการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งโดยปกติวิสัยจะทำเมื่อ “บัณฑิตสถาปนิก” ได้มีประสบการณ์ ปฏิบัติวิชาชีพ ภายใต้การควบคุมหรือกำกับดูแลในช่วงเวลาหนึ่งแล้ว
- 1.3 กลไกที่ยืนยันว่าสถาปนิกแต่ละคนได้:
 - 1.3.1 สังสมการทำงานด้านสถาปัตยกรรมไม่น้อยกว่า สิบ (10) ปีหลังจบการศึกษา ในจำนวนเวลานั้น ห้า (5) ปี ต้องเป็นประสบการณ์หลังจากได้รับใบอนุญาต / การจดทะเบียน
 - 1.3.2 ใช้เวลาครบไม่น้อยกว่าสองปี ในการดูแลรับผิดชอบงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ
 - 1.3.3 ดำเนินตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของ “ประเทศต้นกำเนิด” ในระดับที่เหมาะสม และ
 - 1.3.4 ยินยอมและดำเนินการตามข้อบัญญัติการปฏิบัติที่เหมาะสม
- 1.4 กลไกที่ให้ความมั่นใจว่าบรรดาผู้จดทะเบียนจะถูกตรวจสอบเป็นระยะๆ เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลเหล่านั้นได้ ดำเนินตามเงื่อนไขของการจดทะเบียนโดยตลอด ถ้อยแถลงในการประเมินสำหรับแต่ละรายการของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” อาจรวมถึง
 - 1.4.1 กลไกต่างๆ ที่ใช้ได้กับสถาปนิก และ/หรือ
 - 1.4.2 กลไกต่างๆ ในระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่น และ/หรือ
 - 1.4.3 กลไกต่างๆ ที่มีอยู่ หรือที่รับมาใช้ซึ่งแนวทางข้างต้นเหล่านี้ยอมรับจาก “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ของ “ประเทศสมาชิกอาเซียน” ในการ ประเมินผู้สมัครของจดทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA) “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) อาจเพิ่มเติม ข้อจำกัดให้แก่กลไกใดกลไกหนึ่งหรือทั้งหมด และข้อจำกัดเหล่านั้นจะต้องมีการชี้แจงที่แจ่มชัด

ถ้อยแถลงการประเมินมีความตั้งใจให้เป็นเอกสารที่ยึดหยุ่น ที่อาจมีการปรับแก้เป็นระยะตามที่จำเป็น โดย “คณะกรรมการกำกับดูแล” (MC) ที่รับผิดชอบ และแจ้งแก่ “สภาสถาปนิกอาเซียน” ผ่าน “เลขาธิการสภา” ถ้อย แถลงการประเมินมีดังภูมิการดำเนินงานแสดงไว้ใน ภาคผนวก E ดังภูมิการดำเนินงานประเมิน

ภาคผนวก D

รูปแบบที่ 1

สรุปการประเมินการขอจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน
ของคณะกรรมการกำกับดูแล

ชื่อสถาปนิกผู้ขอ :
(ตามที่ระบุในหนังสือเดินทาง)

ชื่อของประเทศต้นกำเนิด :

คุณสมบัติที่มี :

สถานที่และวันที่ได้รับคุณสมบัติข้างต้น :

เลขทะเบียนสถาปนิก (ประเทศต้นกำเนิด) :

วันจดทะเบียนเป็นสถาปนิก :

การจดทะเบียนสถาปนิกอาเซียน (AAR):

ความถูกต้องตรงเงื่อนไขของสถาปนิกอาเซียนซึ่งได้รับการรับรอง:

สำเร็จหลักสูตรสถาปัตยกรรมที่ได้รับการรับรองและเชื่อถือ หรือได้รับการประเมินรับรองว่าเทียบเท่า	
ได้รับการประเมินจากประเทศของตนว่ามีความพร้อมในการปฏิบัติวิชาชีพด้วยตนเอง	
มีประสบการณ์การทำงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมไม่น้อยกว่า สิบ (10) ปีหลังจบการศึกษา ซึ่งในระยะเวลาไม่น้อยกว่าช่วงเวลา ห้า (5) ปีต้องเป็นประสบการณ์หลังจากได้รับใบอนุญาต/การจดทะเบียน	
ได้ใช้เวลาอย่างน้อยสองปี ในการรับผิดชอบดูแลงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ	
ดำเนินการตามนโยบาย “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” (CPD) ของประเทศต้นกำเนิดในระดับที่เหมาะสม	
ลงลายมือชื่อยืนยันในเอกสารการดำเนินการตามข้อบัญญัติด้านจริยธรรม	

ลงชื่อ :

ชื่อของเจ้าหน้าที่ที่รับมอบหมาย :

คณะกรรมการกำกับดูแลสถาปนิกอาเซียน :

(ชื่อประเทศต้นกำเนิด)

วันที่ :

ภาคผนวก D
รูปแบบที่ 2
งานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ
สำหรับยื่นทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน

หมายเลขใบรับ :

ชื่อของสถาปนิก (ตามที่ระบุในหนังสือเดินทาง) :

คำนำหน้าชื่อ (ถ้ามี) :

(เช่น นาย นาง นางสาว ดอกเตอร์ เป็นต้น)

เลขทะเบียนสถาปนิก :

วันจดทะเบียนเป็นสถาปนิก :/...../.....

(วว/คค/ปป)

คุณสมบัติ :

วันเกิด :/...../.....

(วว/คค/ปป)

ที่อยู่สำหรับจัดส่งจดหมาย :

รหัสไปรษณีย์ :

ประเทศ :

ชื่อบริษัท/ สถานที่ทำงานในปัจจุบัน :

ที่อยู่ของบริษัท/ สถานที่ทำงานในปัจจุบัน :

รหัสไปรษณีย์ :

ประเทศ :

ข้าพเจ้าประสงค์จะขอลงชื่อใน "ทะเบียนสถาปนิกอาเซียน" (AAR) และขอจดทะเบียนตามที่แสดงด้านล่าง ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดเรื่องประสบการณ์เป็นระยะเวลาสองปีในการรับผิดชอบดูแลงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ

1. ประสบการณ์ในงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ (อธิบายตามลำดับ โดยเริ่มจากงานชิ้นล่าสุด)

ลำดับที่	วันที่เริ่มต้น/ วันที่สิ้นสุด (เดือน)	ชื่อของ องค์กร/ ตำแหน่ง/ คำ นำหน้า	ชื่องาน	ช่องของผู้รับรอง		
				ลายมือชื่อ	ความสัมพันธ์ ของผู้รับรอง กับผู้สมัคร	หมายเลข โทรศัพท์/ โทรสาร

หมายเหตุ : โดยหลักการ, ผู้รับรองข้างต้นต้องเป็นตัวแทนขององค์กรที่ผู้จดทะเบียนปฏิบัติงานสถาปัตยกรรมให้

ภาคผนวก D

รูปแบบที่ 2

2. คำอธิบายรายละเอียดของงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญ (อธิบายรายละเอียดงานแต่ละงาน ตามที่ระบุในหน้าที่ผ่านมา)

เลขที่	ตำแหน่งในงานสถาปัตยกรรม	เนื้อหาของงาน (อธิบายเนื้อหาและความสำคัญของงาน บทบาทของผู้จดทะเบียน และระดับความรับผิดชอบของผู้จดทะเบียน ความยาวประมาณ 50 คำ)

หมายเหตุ : โปรดทำสำเนาของเอกสารแผ่นนี้ หากจำเป็นต้องใช้เนื้อที่เพิ่ม

เขียน “คณะกรรมการกำกับดูแลสถาปนิกอาชีวชน”

ข้าพเจ้ายืนยันว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงตามความรู้ของข้าพเจ้า

ลายมือชื่อ :

ชื่อของสถาปนิกผู้จดทะเบียน :

วันที่ :

ภาคผนวก D

รูปแบบที่ 3

คำอธิบายสำหรับประสบการณ์สองปีใน
การรับผิดชอบดูแลงานสถาปัตยกรรมที่มีความสำคัญ

1. คำจำกัดความของงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญอาจต่างกันไปใน “กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” แต่เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน งานเหล่านั้นควรจะดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบอิสระด้านสถาปัตยกรรม โครงการหรือโปรแกรมที่เหมาะสมควรจะใช้เวลาดำเนินการนาน มีราคา หรือความซับซ้อนสูง และสถาปนิกผู้ประกอบวิชาชีพผู้นั้นควรจะได้รับการตรวจสอบเป็นรายบุคคลแล้วถึงการทำงานนั้น
2. โดยทั่วไป อาจถือว่าสถาปนิกผู้ปฏิบัติวิชาชีพเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านสถาปัตยกรรมที่สำคัญ เมื่อสถาปนิกผู้นั้นได้:
 - 2.1 วางผัง ออกแบบ ประสานงาน และปฏิบัติในโครงการที่มีความซับซ้อนตามสมควร หรือ
 - 2.2 ทำงานบางส่วน of โครงการขนาดใหญ่ บนพื้นฐานความเข้าใจภาพรวมของทั้งโครงการ หรือ
 - 2.3 ทำงานที่มีความแตกต่างจากทั่วๆ ไป สลับซับซ้อน และ/ หรือ งานที่มีลักษณะเป็นสหสาขา
3. ข้อความข้างต้นหมายความว่า สถาปนิกต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี ในการรับผิดชอบดูแลงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญต่อไปอย่างน้อย 2 ประเภทของโครงการ ขนาดของโครงการในขั้นสุดท้ายของแต่ละประเภทจะพิจารณาโดย “สภาวิชาชีพสถาปนิกอาเซียน” (AAC)

ประเภทของโครงการ	ตัวอย่างขนาดของโครงการที่จะตัดสินโดย AAC
ก. พาณิชยกรรม	ศูนย์การค้าที่มีเนื้อที่ประมาณ 10,000 ตรม., โรงแรมที่มีจำนวนหน่วยประมาณ 100 ห้อง, เป็นต้น
ข. อุตสาหกรรม	อาคารอุตสาหกรรมที่มีเนื้อที่ประมาณ 4,000 ตรม.
ค. ที่พักอาศัย	อาคารอพาร์ทเมนต์ที่มีหน่วยพักประมาณ 200 หน่วย
ง. อาคารสาธารณะ	อาคารสาธารณะที่มีเนื้อที่ประมาณ 4,000 ตรม.
จ. การวางผังแม่บท	โครงการพัฒนาแบบประสมที่มีเนื้อที่ประมาณ 10 เฮกเตอร์ (ประมาณ 250 ไร่)

ภาคผนวก E
ผังภูมิการดำเนินงานประเมิน

